

İKİNCİ KADIR GECEİ : MIRAC

Peygamber Efendimiz (sas)’ın rûhu ve bedeniyle Burak[1] isimli semavî bir binite binerek Cebrail ile birlikte Mekke’deki Mescid-i Haram’dan Kudüs’teki Mescid-i Aksa’ya (Beytül-Makdis’e) kadar yapmış olduğu gece yolculuğuna -ki bu gece yolculuğuna **İsra** denilir-, oradan da bir mi’râcla (manevî asansörle) yedi kat göklere yükselip tâ Sidretül-Müntehâ’ya ulaşması, burada Cebrail’i arkada bırakıp Refref denilen manevi bir binitle Allah’ın huzuruna varıp O’nun Zât-ı Akdes’ini yakînen müşahede etmesi ve zaman-mekân üstü konuşması olaylarına **Mi’râc** denilir.

İsra ve Mirac olmak üzere iki aşamalı bu gökler ötesi yolculuk, **peygamberliğin 12. yılında, hicretten 18 ay önce, mübarek üç ayların ilki olan Recep ayının 27. gecesinde** (Regâib gecesinden yirmi küsur gün sonra) gerçekleşmiştir. Kadir gecesinin de Ramazan’ın 27. gecesi olması ile aralarında çok gizemli bir tevafuk vardır. Bediüzzaman Hazretleri: “**Mi’rac gecesi ikinci bir Kadir gecesi hükmündedir.**” (Nursi, Tarihçe-i Hayat, s.583) sözleriyle, bu gecenin Kadir gecesinden sonra en kutsal gece olduğunu belirtmişlerdir.

Ebu Talip’in ve Hatice validemizin vefatı ile çok hüznlenen, müşriklerin üç yıl süren boykotu ve Tâiflilerin saldırıları karşısında daralan Allah Rasûlü (sas) ve mü’minler, bu mi’rac olayı ile çok muhteşem bir teselliye ve ihsan-ı ilâhîye ve nail olmuştur. Üç ayların ilk kandili, Regaip gecesi, ikinci Mi’rac gecesidir. Regaip gecesi, Peygamber Efendimiz’in (sas) Ahmet ismiyle temsil ettiği manevi makamın başlangıcını oluştururken, Mi’rac gecesi bu makamın zirve noktasını ifade eder.[2]

Kur’ân-ı Kerim’de İsra suresi (17/1) bu İsra olayını anlatır. Necm suresi de İsra’nın devamı olan Mi’râc hadisesini anlatır (Necm, 53/1-18). Âyetlerde biraz da kapalı olarak anlatılan bu esrarengiz yolculuğu, Peygamberimiz (sas) bir çok hadîslerinde detaylarıyla anlatmışlardır.[3]

Bir gece Kâbe-i Muazzama’nın Hatîm mevkiinde yatarken, Cebrail (as) gelip mübarek göğüslerini yardı, kalbini zemzem suyu ile yıkadıktan sonra içini iman ve hikmetle doldurup eski hâline koydu. Sonra beyaz bir binek olan Burak ile (normalde bir aylık mesafedeki) Mescid-i Aksa’ya uçtular. Orada bütün peygamberlerin ruhlarına imam olup namaz kıldırdı. **Bu imamlık, o peygamberlerin getirmiş olduğu şeriatların hepsine Peygamber Efendimizin gerçek varis olduğuna işaretir.**[4]

Bir de kendisine su, şarap ve süt takdim edildi. O, fitrî ve tabiî olan sütü içti. Bu ise ümmetinin doğru yola iletildiğini ifade ediyordu. Ardından yüceliklere yükseltici bir mi’rac (manevî asansör) ile göklere çıkartılıp yedi kat semaları bir bir dolaştırılmış ve orada her katın temsilcisi olan Peygamberle görüşmüştür. Melekleri, Cennet ve Cehennem’e kadar bütünüyle ahiret hayatını müşahade etti. Bütün alemleri dolaştı.[5]

Cebrail daha sonra Peygamberimiz’i daha da yükseklere çıkardı, öyle bir fezaya vardılar ki kaderleri yazan kalemlerin cızırtıları duyuluyordu. Nihayet varlıklar âleminin son sınırı olan Sidretül-Müntehâ’ya ulaştılar. Cebrail: “İşte burası Sidretül-Müntehâ’dır. Ben buradan bir parmak ucu ileri geçecek olursam, yanarım.” dedi. Peygamberimiz’e Sidre’de dört kutsal nehir ve her gün yetmiş bin meleğin ziyaret ettiği Beyt-i Ma’mûr gösterildi. Sonra kendisine şarap, süt ve bal dolu üç bardak sunuldu. O, yine sütü tercih etti. İçtiği süt, onun ve ümmetinin fitratıydı.

Ayrıca şehitlerin ve muttakilerin cenneti olan Cennetül-Mevâ’vâ’yı temaşa etti. Cebrail’i geride bırakan Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, burada Refref’e binerek Allah’ın arşına yükseldi ve tâ Kâb-ı

Kavseyn denilen " imkân dairesinin bittiği, vücûb dairesinin başladığı" sınıra ulaştı. Allah'ın huzuruna vardığında O'na ok yayının iki ucu kadar, hattâ daha fazla yaklaştı (Necm, 53/9).

Cemâlullah'ı perdesiz ve vasitasız olarak müşahede etti, Onunla zaman ve mekândan münezze olarak ve keyfiyetini bilemediğimiz bir şekilde konuştu. Daha sonra tekrar Refref'le Sidre'ye geri döndü. Orada Cebrail'i asıl hüviyetiyle -tıpkı ilk defa Hira'da gördüğü şekliyle- gördü (Necm 53/13-14) Ardından yine Cebrail ile birlikte göz kırpması kadar kısa bir zaman parçasında dünyaya geri döndüler.[6]

MİRACIN HEDİYELERİ

"Ben mi'racdan daha güzel bir şey görmüş değilim"[7] diyen Peygamberler Sultanı, mi'rac yüceliklerinden -âdeta bir vefa duygusuyla- geri dönerken yanında ümmetine çok büyük hediyeler getirmiştir.

Birincisi: Beş vakit farz namazı getirmiştir. İhsan şuuruyla kılınan namazlar, ümmetin mi'rac asansörleri olacaktır.

İkincisi: "Âmenerrasûlû" diye bilinen âyetleri getirmiştir. (Bakara Suresi, 2/285-286)

Üçüncüsü: İsra Suresi'nin 22-39. âyetlerinde bahsedilen 12 adet İslâm prensibini getirmiştir.[8]

Dördüncüsü: Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölen kimselerin günahlarının affedileceği ve Cennet'e girecekleri müjdesini getirmiştir.

Beşincisi: İyi amele niyetlenen kişiye -onu yapamasa bile- bir sevap; eğer yaparsa on sevap yazılacağı; fakat kötü amele niyetlenen kişiye -onu yapmadığı müddetçe- hiçbir günahın yazılmayacağı; ancak işlediği zaman da sadece bir günah yazılacağı müjdesini getirdi.

Bir diğer hediye de, Mi'rac gecesi Allah ile karşılıklı selâmlaşma ve sohbetlerinden bazı sözleri getirmiştir ki et-Tahiyyâtü diye meşhur olan bu sözler, bütün namazlarda teşehhütte otururken okunmakla Mi'racda Allah ile Habibi (sas) arasındaki o kutsî sohbeti hatırlatmakta ve benzerî bir konuşmaya bizleri mazhar etmektedir.[9]

Mi'rac'ta farz kılınan beş vakit namaz, mü'minin mi'racıdır; Peygamber Efendimizin miracı en büyük miractır. Bizim namazlarımız ise birer küçük mirac hükmündedir. Bu mi'racın zirvesi ise secde hâlinde, yani kulun Allah'a en yakın olduğu anda yaşanır.[10] Her mü'min, namazın fiil ve rükünlerine konsantre olup, bir nevi mirac ile kâinatı arkasına atıp Allah'ın huzuruna kadar gider.[11]

NASIL DEĞERLENDİRMELİ?

Bediüzzaman Hazretleri, şu sözleriyle bu gecenin manevî bir fırsat bilinip değerlendirilmesi gerektiğine dikkat çekmişlerdir:

"Bu gece mümkün oldukça çalışmakla kazanç birden bine çıkar. Manevi bir şirket olarak, inşaallah her biriniz kırk bin dil ile tesbih eden bazı melekler gibi, kırk bin lisan ile bu kıymetli gecede ibadet ve dualar edeceksiniz ve hakkımızda gelen (gelmesi ihtimali olan) fırtınalarda, binde bir zarar olmadığından dolayı, ibadetlerinizle şükredersiniz." (Nursi, Tarihçe-i Hayat, s.583)

Evet bu gece yapılacak ibadet ve dualar, Miracla gelen manevi hediyelere birer şükür, bir kısım maddi ve manevi felaketlere karşı set ve gelmeyip geri dönen felaketler için de bir teşekkürdür.

“Mi’rac’ın esas armağanı namazdır ve bu aynı zamanda her mü’minin mi’racı olarak, onları da miraca götürecek nurdan bir helezondur. Namaz, her şeyiyle halis bir ibadet ve mi’rac için yegane vesile, sonra da Allah Rasulü (sas)’ne gökler ötesi seyahatin en son noktasında verilen îlâhî bir armağandır. Bu armağan içinde herkese kılacağı namazı ölçüsünde bir mi’rac mukadderdir.” [12]

“Mü’min için her namaz bir mi’râc vesilesidir. Ve mü’mine düşen de her namazda farklı farklı buudlarda bile olsa mi’râcını tamamlamaktır.” [13]

“Mi’raca namazla çıkılır.. Allah’a namazla ulaşılır, enbiyanın huzuruna namazla varılır. Ama herkes bunu namazda kendine göre hisseder ve kabiliyeti nispetinde yükseldiğini duyar. Herkesin hissettiği kendi miracıdır.” [14]

Fıkıh kitaplarında bir Mi’rac gecesi namazından bahsedilmektedir ki, kılınması tavsiye edilmiştir. 12 rekattır. Her rekatinde fatiha suresiyle beraber herhangi bir sure okunarak iki rekatte bir selâm verilir. Sonra da 100 kere “Sübhânellâhi velhamdü lillahi vela ilahe illallâhü vellâhü ekber.” denilmelidir.

Ardından ise 100 kere tevbe ve istiğfar ediliş, 100 kere de Efendimiz (sas)’e salât ü selâm getirilmelidir. Gündüzünde de oruçlu bulunmalıdır; zira bu hâlde günaha dair olmaksızın yapılacak her duanın kabul edileceği Allah’ın rahmetinden umulur. [15] Ayrıca bu gece, Müslümanlar olmak üzere bütün dünyanın hali hazırdaki hoş olmayan durumları için dua edilmeli ve gözyaşı dökülmelidir.

MİRAC KANDİL VE GECESİNİ PRATİK HAYATIMIZDA ŞÖYLE TATBİK EDEBİLİRİZ:

Camilerde cemaatle kılınan akşam ve yatsı namazları ve okunan Kur’ân’larla kıvamını bulan ruhlar, daha sonra evlerine çekilmeli, evlerindeki mescid-i haram hükmünde olan odalarından seccade burak’ına binerek ilham cebrail’i eşliğinde ihlas mescid-i aksa’sına varmalı; orada gözyaşıyla karışık bir kâse mânâ sütü içtikten sonra secdelerin mi’racıyla yükselip âyetlerin kanatlarında ruhunun mülk ve melekût semalarına yelken açmalı, her rek’atta âdeta bir kat yukarılarına doğru yücelmeli, bir noktadan sonra binit değiştirip ihsan refref’ine binerek kendi kemal sidre-i muntehalarında pervaz etmeli, nihayet insanda arş-ı azam mesabesindeki kalbin en yüksek derecesine yükselmekle tâ kâbı kavseyne ulaşıp “et-tahiyâtü” nün sırrıyla Allah’ın huzurunda ilham ötesi bir nevi konuşmaya mazhar olmalıdırlar.

Kandiliniz mübarek, gönülleriniz Hakk’a açık, kalpleriniz huzur içinde, istifadeniz çok, günahların affedilmiş, dereceleriniz artmış olsun.